

Bevægelsen for en demokratisk ændring er blot toppen af et isbjerg

KurdishMedia.com – af Delovan Barwari, 14/10/2008

Den største nyhed for en almindelig upolitisk kurder som mig og noget som et stort flertal af kurderne har længtes efter at høre om, er nyheden om "Bevægelsen for en Demokratisk Ændring", igangsat af et antal medlemmer af Kurdistans Patriotiske Union (PUK) som en reformbevægelse med det formål at foretage en fredelig politisk udrensning i deres eget partis, PUK's, rækker. Bevægelsen er oprigtigt patriotisk og fortjener opbakning. Den indgiver virkeligt millioner af kurdere håb om begyndelsen på en fredelig og intellektuel revolution, som positivt vil kunne bidrage til omformningen af den nuværende politiske mentalitet og de politiske normer i Kurdistan og i sidste instans modernisere den politiske atmosfære. Det er en hovedhjørnesten i PUK's politiske medlemsmasse, der vil fungere som en katalysator for en høj grad af indflydelse på det andet store politiske parti i Sydkurdistan, KDP (Kurdistans Demokratiske Parti).

Selv om det kan tage sin tid at virkeliggøre de mål man har sat sig, er det indiskutabelt en alarmklokke, der ringer for lederskaberne i begge partier, KDP og PUK. Grundlæggerne af "Bevægelsen for en Demokratisk Ændring" er kun toppen på et isbjerg. Den kurdiske nation tørster helt sikkert efter politisk reform og igangsættelsen vil formå at slippe ånden ud af flasken.

Det kurdiske lederskab har et behov for at påbegynde at gøre op med den tiltagende afstand mellem det kurdiske samfund og dets politibureau.

Virkeligheden er, at i de seneste få år har det største diskussionsemne i de fleste kurdiske forsamlinger, hvad enten de er foregået i diaspora'en eller Hewler, Duhok, Sullaimania, Zako, Koya, Akre, Aremidiya eller Halabja, er korrupsion, nepotisme, fraværet af demokratiske fremskridt og politisk og økonomisk gennemskuethed. Uden nogen tvivl har både KDP og PUK i betydelig grad bidraget til den politiske bevægelse i Kurdistan; specielt til de seneste landevindinger i Sydkurdistan. Men fordi de er Kurdistans ledere, er deres eneste forpligtelse at gå videre end Mellemøstens politiske normer og gøre det klart for verden, at den kurdiske nation er et demokratisk, progressivt, moderne, åbent og sekulært samfund, som er i kontakt med sine borgere og beskytter sine minoriteter og religiøse grupper.

Både Massud Barzani og Jalal Talabani bør anskue de modige skridt, der er blevet taget af de grundlæggende medlemmer af "Bevægelsen for en Demokratisk Ændring" som patriotiske og nationalistiske og lovprise vovemodet og indlede et nyt kapitel i den kurdiske politiske bevægelse, i stil med den grundlæggende bevæggrund i

Massud Varzani's og Jalal Talabani's livslangeindsats i ledelsen af den kurdiske bevægelse, som har været at tjene nationens interesser bedst muligt.